

İZMİR'E YAZAR BEREKETİ

✓ Çocuk edebiyatı denilince aklı Günışığı Kitaplığı ve Hacer Kılıcıoğlu geliyor. Her yıl İzmir Kitap Fuarı'nda minik okurların ilgi odağı olan Kılıcıoğlu, bu yıl okurlarının karşısına yepyeni ve dopdolu öykü kitabı Havaya Bak ile çıktı

ÖZEL
Taner UYANIKER
RÖPORTAJ

✓ ON8 Kitap'tan yayımlanan Z Yalınzlığı kitabı ilk genç okurlarla arasında derin bağlar kuran İzmirli Yazar Neslihan Acu ile kitabı ve İzmir Kitap Fuarı üzerine söyleşi gerçekleştirdik. Acur, gençlere önemli tavsiyelerde bulundu

İlk çocuk romanı 'Persembeleri Çok Severim'le edebiyat dünyasına atılan ve ondan sonraki yazdığı romanlarıyla adından sıkça söz ettiren Hacer Kılıcıoğlu ile İzmir Kitap Fuarı'nda bir araya geldik. Kılıcıoğlu yeni kitabı, 'Havaya Bak' başta olmak üzere edebiyat üzerine hoş bir söyleşi gerçekleştirdik.

HİKAYELERİMİ KENDİM ARAR BULURUM

Günışığı Kitaplığı'ndan yayımlanan son öykü kitabınız Havaya Bak üzerine konuşarak başlayalım söyleşimize. Öykülerde hava koşullarıyla duygu durumlarını buluşturuyorsunuz, farklı kültürlerden ayrıntılar var, farklı yaşamlardan çocukların başından geçenleri yine muzip bir dille anlatıyorsunuz. Gezgini ruhlu biri olmanız ve gözlem gücünüzü-

nünüz, kitaplarınıza katkı sağladığını söyleyebilir miyiz?

Kesinlikle. Yolda olmayı seven biri olarak ülkemde ya da dünyada pek çok farklı hikayeyle karşılaşırım. Bunlardan bazıları şans eseri bana toslar, ama çoğunu kendim arar bulurum (gözlem gücü belki de). Bazen bu hikaye avı yüzünden gezmenin tadını kaçırırım bile olur, ama başka türüstünü yapamıyorum. Belleğimde biriken bu hikâyeler, gezi dönüşü zaman kaybetmeksin yazıya dökülür, duygum eksilmeden. Sonra... Bir gün bu hikâyeler canlanır ve kitaplaşır. Muzip dil? Bu dili kullanmaya özen gösteririm, çünkü çocuklar seviyor. Başarabiliyorsam ne mutlu bana.

İZMİRLİ OLMAK BANA İYİ GELİYOR

İzmir'de yaşamak, İzmir'de üretmek sizi nasıl besliyor?

İzmir! Güzel şehrim. Özgür, güzel yüzü, kıvrık kıvrık şehrim. Yıllardır yaşıyorum bu şehirde. Her yerde anılarım, hikâyelerim var.

Kitaplarımda, yaşadığım mekânları gerçek isimleriyle yazmam. Uydurmaca isimler kullanmam. Sanki borcum varmış gibi hissedirim o mekânlara. Severim bu hissi. Behçet Uz Parkı'nda doluşturmam çocuk kahramanlarımı. Ya da Kemeralı'na giderim. Vapuruna binip Karşıyaka'ya yal alırlar. Ya da fuar gezmesini çıkarlar. İzmirli olmak bana hep çok iyi gelmiştir. Yazdıklarım da.

ÖĞRENMENİN SONU YOKTUR

Öğretmenlik deneyiminizin olduğunu biliyoruz. Şimdi de çok sevilen bir yazarınız. Kitaplarınızda hiç hissetmediğimiz bir yaklaşım olarak "didaktik olmak" meselesini konuştuk isterim. Her iki disiplin için de merak ediyoruz, sizce bir öğretmen ya da yazar çocuğa seslenirken didaktik olmalı mı?

Didaktik olmak! Parmak sallayarak çocuğa bir şey öğretmeye çalışmak... Kitaplarda ve eğitimde asla olmamalı. Yeryüzünde herkes birbirinden bir şeyler öğrenir. Ben de çocuklardan tonla şey öğrenirim. Öğretmek değil, öğrenmektir asıl olan. Eğitime ilgili, bir devlet dairesinin duvarında kocaman harflerle yazılmış bir yazı okuştum: öğretmenin sonu yoktur. Bence çok yanlış. Öğretmenin sonu yoktur.

Genç edebiyatın son zamanlarda gelişmesiyle ön plana çıkan yazarlardan birisi olan Neslihan Acu, ON8 Kitap'tan çıkan Z Yalınzlığı kitabıyla İzmir Kitap Fuarı'nda sevenleriyle buluştu. Gençlerin yoğun ilgiyle karşılanan kitabı hakkında görüş aldığımız Acu ile İzmir ve gençlik üzerine güzel bir söyleşi gerçekleştirdik.

FARKLI DISİPLİNER YAZARLIĞA KATKI SAĞLADI

ON8 Kitap'tan yayımlanan Z Yalınzlığı genç gündelik hayatına çok yakın bir pencereden ışık tuttu. Uzun yıllar gazetecilik yaptınız. Journo internet haber sitesinde de yazmaya devam ediyorsunuz. Farklı disiplinlerle uğraşmayı nasıl öğütlüyorsunuz? Kitabın bir katkısı olduğunu düşünüyor musunuz?

Aşlında endüstri mühendisliği eğitimi aldım. Uzun zaman tekstil ihracatı işinde çalıştım. Üniversite yıllarımdan itibaren part-time olarak rehberlik, öğretmenlik, çevirmenlik yaptım. Sonra gazeteciliğe

başladım. İzmir Life için beş yıl röportajlar yaptım. 10 yıl süreye köşe yazıları yazdım, senaryo denemelerim oktu. Bunca farklı işle uğraşmak ve toplumun değişik katmanlarında bulunmak benim için büyük bir birikim sağladı ve yazarlık serüvenimde elbette çok işime yaradı.

Sizce günümüz Türkiye'sinde gençler için yazmak zor mu yoksa genç anlatan yazar olmak mı daha zor? Tabii ki genç olmak daha zor. Anlatmakta bir zorluk yok, her şey ortada zaten. Ama bu iş, baskı dolu, sevgisiz ortamlarda yaşamak zorunda olan gençler için ne yazık ki hayat çok zor.

FUARA İLGİ HER GEÇEN GÜN ARTIYOR

Yine İzmir Kitap Fuarı'ndayız ve yine Kültürpark'tayız. Fuara dair gözlemleriniz nelerdir? Geçen yıldan bu yıla fuarda, çocuk ve gençlik edebiyatı için neler değişti?

Fuar elbette İzmir için çok iyi. İnsanların fuara ilgileri her geçen yıl artıyor gibi geliyor bana. Bunda tabii yayıncılık sektörümüzün çok gelişmesinin büyük payı var.

Çıkan kitapların hepsi aynı kalitede olmasa da, bu bolluk ve çeşitlilik yine de iyi bir şey. Çocuk ve gençlik edebiyatı da giderek gelişiyor ve çok iyi kitaplar çıkıyor.

Son olarak, gençlere önerdiğiniz kitaplar nelerdir?

Bu hafta, ON8'in tüm kitapları. Hepsi de çok iyi. Benim hâli dönüp dörp okuduğum ve çok sevdiğim gençlik kitapları şunlar: Bülbülbül Öldürmek, Gönülçelen, Gönül Ki Yetişmekte (Sentimental Education), yeni çeviri başka adla basılmış sanırım) Dügünün Bir Üyesi, Mango Sokakları'ndaki Ev, Kitap Hirsuz, Küçük Ağaç'ın Eğitimi, Ağaçtaki, Foucault'yı Sayıklamak, Yıldızın Parlaklığı Ambar, Kendi Hayatının Şiirini Yazanlar..., Mark Twain'in, Dickens'in, Sabahattin Ali'nin tüm kitapları.

Neslihan Acu

İZMİR'İN GENÇLERİ İSTANBUL'A KAÇIRIYOR

İzmir'de yaşamak, İzmir'de üretmek sizi nasıl besliyor? İzmir rahat bir şehir, o bakımdan burada yaşamayı seviyorum. İstanbul'da olsam asla yazamazdım, diye düşünüyorum. İstanbul'da insanlık dışı bir koşumaca var ve o ortamda bir şeyler üretebilen insanlara büyük saygı duyuyorum. Ben yapamazdım. İzmir'de olmaktan memnunum, ama keşke kültür sanat adına biraz daha canlılık olsa burada. Aslında hiç yok değil, var. Ama bu etkinlikler çok küçük bir kitleye ulaşabiliyor. Çoğunluk, kültürel hayatın dışında ve kültürel faaliyetleri gereksiz buluyor. Koskoca İzmir'de tüm ülkenin izleyebileceği ne bir TV kanalı ne de bir gazete var. Aslında olması gerekir. Çünkü İzmir en medeni şehrimiz olarak görülüyor, herkes de buna inanıyor. Ama uygurluk sadece kılık kıyafette, yemekle içmekle olmuyor ne yazık ki. Kültürel hayatın canlılığı çok önemli. İzmir'de büyük bir potansiyel var, ama maalesef boşa harcanıyor. İzmir'in bütün gençlerini İstanbul'a kaçırıyor.

Neslihan Acu, "Genç olmak zor. Anlatmakta bir zorluk yok, her şey ortada zaten. Ama bu iş, baskı dolu, sevgisiz ortamlarda yaşamak zorunda olan gençler için ne yazık ki hayat çok zor" dedi.

ÇOCUK OKURUN İLGİSİNDEN MEMNUNUM

Yine İzmir Kitap Fuarı'ndayız ve yine Kültürpark'tayız. Fuara dair gözlemlerinizi nelerdir? Geçen yıldan bu yıla fuarda, çocuk ve gençlik edebiyatı için neler değişti?

Fuar sözünün kendisi bile, benim ve yaşamın pek çok İzmirlinin kalbinin daha hızlı atmasına neden olur. Kelli-mellele falan anlatılmaz bu duygu. Fuarın her noktasında çocukluğumuz, gençliğimiz saklıdır. Kitap Fuarı'nın Kültürpark'ta yapılması beni çok mutlu eder. Hem geçmişe kazılar yapar, anılarıyla buluşurum, hem de geleceğin yetiştiricileri çocuk okurtarım tanışırım. 23 Nisan'da fuardaydım, bayram nedeniyle epey kalabalıktı. Ben çocuk okurum ilgisinden her zaman mutluyum. O yüzden geçen yılları bir kıyaslama yapamam.

Son olarak gençlere, çocuklara önerdiğiniz kitaplar nelerdir?

Çocuklar için: Küçük Prenses okusunlar mutlaka. Ve Balık. Ve Büyükbaba Taşınıyor. Gençlere: Yalınzlık gençler için kitap yayımlayan yayınevleri var, ON8 gibi, onları takip etsinler.